

ПЕДАГОГІЧНА АКАДЕМІЯ:
НАУКОВІ ЗАПИСКИ

ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА

УДК 378.013:004.77

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.12794736>

**Порівняльний аналіз професійної підготовки майбутніх учителів
образотворчого мистецтва в Україні та Китайській Народній Республіці**

Го Цзянькунь,

аспірант кафедри початкової і професійної освіти

Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди,

61002, м. Харків, вул. Алчевських 29, Україна,

guojiankun3463@gmail.com

ORCID <https://orcid.org/0000-0002-1760-3145>

Прийнято: 25.06.2024 | Опубліковано: 22.07.2024

***Анотація:** Метою статті було здійснення порівняльного аналізу професійної підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва в Україні та Китайській Народній Республіці. У роботі використано такі загальнонаукові методи, як аналіз, синтез, дедукція, конкретизація, узагальнення. У результатах дослідження стверджується, що в Україні професійна підготовка вчителів образотворчого мистецтва орієнтована на багатосторонній розвиток особистості учня, формування в нього творчих здібностей та естетичних цінностей. Освітні програми закладів вищої освіти передбачають вивчення як традиційних, так і сучасних технік образотворчого мистецтва, а також методик їх викладання. Значна увага приділяється практичним заняттям, що дозволяють здобувачам набути необхідних навичок для подальшої професійної діяльності. У Китайській Народній Республіці професійна підготовка майбутніх учителів образотворчого мистецтва також має свої*

особливості. Важливу увагу приділяють вивченню культурної спадщини та її збереженню, що відображається в освітніх програмах. Дослідження демонструє, що, незважаючи на різні підходи до професійної підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва, обидві країни мають спільну мету – підготовка висококваліфікованих спеціалістів, здатних передавати знання й уміння учням, формувати їхні творчі здібності та естетичний смак. У висновках зазначається, що професійна підготовка майбутніх учителів образотворчого мистецтва в Україні та Китайській Народній Республіці має як спільні риси, так і суттєві відмінності. Порівняльний аналіз дозволяє виявити сильні та слабкі сторони обох систем, що може бути корисним для подальшого вдосконалення освітніх програм. Таким чином, порівняльне дослідження професійної підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва в Україні та Китайській Народній Республіці сприяє розумінню особливостей національних освітніх систем та формуванню кращих практик для підготовки висококваліфікованих фахівців у цій галузі.

Ключові слова: професійна підготовка, майбутні учителі, образотворче мистецтво, порівняльний аналіз, педагогічні методики.

**Comparative analysis of professional training of future teachers of fine arts in
Ukraine and the People’s Republic of China**

Guo Jiankun,

Postgraduate Student of the Department of Primary and Professional Education of the
H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University,

61002, Kharkiv, st. Alchevskykh 29, Ukraine,

guojiankun3463@gmail.com

ORCID <https://orcid.org/0000-0002-1760-3145>

***Abstract:** The purpose of the article was to conduct a comparative analysis of the professional training of future teachers of fine arts in Ukraine and the People's Republic of China. The article uses such general scientific **methods** as analysis, synthesis, deduction, concretization, and generalization. The **results** of the study claim that in Ukraine, the professional training of fine art teachers is focused on the multifaceted development of the student's personality, the formation of his creative abilities and aesthetic values. Educational programs of higher educational institutions include the study of both traditional and modern techniques of fine art, as well as the methodology of their teaching. Considerable attention is paid to practical tasks, which allows students to acquire basic skills for further professional activity. In the People's Republic of China, the professional training of future art teachers also has its own characteristics. Special attention is paid to the study of cultural heritage and its preservation, which is reflected in the educational programs. The study shows that, despite different approaches to the professional training of future art teachers, both countries have a common goal - the training of highly qualified specialists capable of imparting knowledge and skills to students, forming their creative abilities and aesthetic taste. The **conclusions** state that the professional training of future art teachers in Ukraine and the People's Republic of China has both common features and significant differences. In Ukraine, educational programs are focused on multifaceted personality development, formation of students' creative abilities and aesthetic values. Comparative analysis allows you to identify the strengths and weaknesses of both systems, which can be useful for further improvement of educational programs. Thus, a comparative study of the professional training of future teachers of fine arts in Ukraine and the People's Republic of China contributes to the understanding of the peculiarities of national educational systems and the formation of best practices for the training of highly qualified specialists in this field.*

Keywords: professional training, future teachers, visual arts, comparative analysis, pedagogical methods.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. Професійна підготовка вчителів образотворчого мистецтва є ключовим елементом забезпечення високого рівня художньої освіти. У сучасному глобалізованому світі, де взаємодія культур і обмін знаннями стають усе більш інтенсивними, виникає необхідність порівняння освітніх систем різних країн. Це дозволяє виявити найкращі практики та вдосконалити власні підходи до підготовки педагогів. Україна і Китайська Народна Республіка (КНР) мають багаті культурні традиції та власні освітні системи, що розвивалися під впливом різних історичних і соціальних умов. Порівняльний аналіз підготовки вчителів образотворчого мистецтва в цих двох країнах дозволяє глибше зрозуміти їхні специфічні особливості, виявити сильні та слабкі сторони, а також знайти можливості для взаємозбагачення та покращення якості освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значна кількість дослідників аналізували професійну підготовку майбутніх учителів образотворчого мистецтва. Зокрема, В. Бабенко, О. Перепелиця присвятили статтю аналізу ролі навчального рисунка в підготовці майбутніх учителів образотворчого мистецтва. Науковці досліджують сучасні методики викладання рисунка, підкреслюючи важливість розвитку технічних навичок та художнього мислення в здобувачів освіти [1]. Л. Базильчук досліджує підготовку майбутніх учителів до викладання живопису. Учений аналізує сучасні методики навчання живопису, зокрема використання різних технік та матеріалів [2]. В. Вей досліджує підготовку майбутніх учителів до використання графічного дизайну у викладанні образотворчого мистецтва. Науковець підкреслює важливість інтеграції

графічного дизайну як засобу розвитку візуального мислення та технічних навичок здобувачів в освітні програми [3]. В іншому дослідженні В. Вей розглядає модернізацію професійної підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва в контексті освітніх реформ. Учений аналізує нові підходи та методики, що впроваджуються в освітній процес, зокрема використання інноваційних технологій та інтеграцію міждисциплінарних підходів [4]. І. Красюк, О. Петренко досліджують впровадження сучасних технологій у процес професійної підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва. Науковці аналізують використання цифрових інструментів та онлайн-платформ для навчання, що підвищують ефективність освітнього процесу [6]. Л. Лей вивчає структурні компоненти, що формують готовність майбутніх учителів до використання арттехнологій у професійній діяльності [7]. Т. Носаченко з'ясовує значення регіонального компонента в професійній підготовці майбутніх учителів образотворчого мистецтва в Україні. Дослідниця наголошує на необхідності врахування місцевих культурних особливостей та традицій в освітніх програмах. Це дозволить майбутнім учителям глибше зрозуміти національне мистецтво та ефективніше передавати знання учням. Крім того, регіональний компонент визнається засобом формування культурної ідентичності та художнього мислення [10]. Л. Цін розглядає принципи формування готовності майбутніх учителів до професійно-творчої самореалізації. Дослідник виокремлює ключові фактори, що впливають на розвиток професійної компетентності, зокрема педагогічні знання, творчі здібності та мотивацію до самовдосконалення [14]. В іншому дослідженні Л. Цін пропонує теоретичне обґрунтування моделі формування готовності майбутніх учителів до професійно-творчої самореалізації. Учений характеризує ключові компоненти моделі, такі як педагогічні знання, творчі навички та психологічна готовність [15].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми.

Порівняльний аналіз професійної підготовки вчителів образотворчого мистецтва в Україні та Китайській Народній Республіці виявляє низку нерозв'язаних питань, які потребують більш ґрунтовного дослідження й критичного аналізу. Одним із таких питань є зміст і структура освітніх програм. Існує необхідність у детальному їх вивченні та порівнянні в обох країнах. Це передбачає аналіз навчальних планів, обов'язкових та вибіркового дисциплін, а також методів оцінювання знань і навичок здобувачів освіти. Також важливим аспектом є методологія викладання. Йдеться про методи й підходи, які використовуються для навчання майбутніх учителів, їх відповідність сучасним освітнім тенденціям і вимогам. Необхідно дослідити, як практичні заняття поєднуються з теоретичними знаннями і яким чином це впливає на формування професійних компетенцій педагогів.

Крім того, питання професійного розвитку та підвищення кваліфікації вчителів також залишається актуальним. Варто проаналізувати, які можливості для безперервного професійного зростання надаються в Україні та Китаї й наскільки вони сприяють підтриманню високого рівня викладання. Інституційні умови, включаючи матеріально-технічну базу закладів освіти, підтримку з боку держави та інших організацій, також потребують детального вивчення.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою даної статті є здійснення порівняльного аналізу професійної підготовки учителів образотворчого мистецтва в Україні та Китайській Народній Республіці для виявлення спільних рис та відмінностей, а також визначення найкращих практик, які можуть бути впроваджені для покращення якості освіти в обох країнах. Відповідно до мети статті сформульовано такі завдання:

1. Проаналізувати зміст і структуру освітніх програм підготовки вчителів образотворчого мистецтва в Україні та Китаї, включаючи обов'язкові

та вибіркoві дисципліни, методи викладання й оцінювання знань та навичок здобувачів освіти.

2. Дослідити можливості професійного розвитку та підвищення кваліфікації учителів образотворчого мистецтва в Україні та Китаї, а також оцінити ефективність цих програм для підтримання високого рівня викладання.

3. Розглянути культурні особливості України та Китаю та їхній вплив на професійну підготовку вчителів образотворчого мистецтва, визначити, як національні традиції, цінності та культурні контексти формують підходи до навчання й виховання майбутніх педагогів.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням здобутих наукових результатів. Професійна підготовка вчителів є критично важливим елементом освітнього процесу, оскільки вона впливає на якість навчання та розвиток учнів. У різних країнах підходи до неї можуть значно відрізнятися, враховуючи культурні, соціальні та освітні контексти [3].

Ключові компоненти ефективної підготовки вчителів охоплюють теоретичні знання, практичні навички, педагогічну методикау та психологічну підготовку. Ці аспекти разом сприяють формуванню компетентних та інноваційних педагогів, здатних адаптуватися до швидко змінних потреб сучасного освітнього середовища [2].

Україна і Китай демонструють різні підходи до підготовки вчителів образотворчого мистецтва, віддзеркалюючи свої унікальні освітні традиції та цінності. Водночас обидві країни ставлять перед собою мету надати здобувачам освіти не лише академічні знання, але й практичні та креативні здібності, необхідні для ефективного викладання й виховання майбутніх поколінь [7].

Образотворче мистецтво відіграє важливу роль у розвитку креативних і критичних мисленнєвих навичок учнів у шкільній освіті. Воно сприяє не лише

естетичному розвитку, але й розширює уявлення про культурні та історичні аспекти різних національних і темпоральних контекстів [10].

Учитель образотворчого мистецтва є не лише носієм знань, але й керівником творчого процесу, що сприяє розвитку індивідуальності учнів. Важливою частиною його підготовки є володіння різними художніми техніками, знаннями сучасних тенденцій у мистецтві, а також здатністю створювати стимулювальне середовище для творчого розвитку учнів [4].

Культурний контекст кожної країни впливає на освітні програми в образотворчому мистецтві, визначаючи, які аспекти мистецтва набувають особливого акценту в навчальних планах і які відмінності в методиках навчання виникають між різними культурами [5].

Професійна підготовка учителів образотворчого мистецтва є важливим компонентом освітніх систем України та Китайської Народної Республіки (далі – КНР). Обидві країни мають унікальні підходи до навчання педагогів, які формуються під впливом національних традицій, культурних цінностей та соціально-економічних умов [2].

В Україні підготовка вчителів образотворчого мистецтва здійснюється на базі педагогічних університетів та художніх академій. Освітні програми містять як теоретичні курси з мистецтвознавства, історії мистецтва й педагогіки, так і практичні заняття з живопису, графіки, скульптури та інших видів мистецтва. Особлива увага приділяється розвитку творчих здібностей здобувачів освіти, формуванню педагогічних навичок і вмінь, а також опануванню методик викладання мистецтва в школах. Крім того, до освітніх програм включено курси з використання сучасних технологій в образотворчому мистецтві, що дозволяє майбутнім учителям ефективно застосовувати новітні засоби навчання [5].

У КНР професійна підготовка вчителів образотворчого мистецтва також має багаторівневу структуру і здійснюється в закладах вищої освіти. Китайські

освітні програми характеризуються значною увагою до технічних аспектів образотворчого мистецтва, таких як техніка малювання, каліграфія, традиційні китайські види мистецтва. Важливе значення надається національним культурним традиціям, що відображається у вивченні китайської художньої спадщини та технік. До того ж у Китаї активно застосовуються сучасні методи викладання, зокрема використання мультимедійних технологій та інтерактивних методів навчання [3].

Обидві країни забезпечують можливості для професійного розвитку й підвищення кваліфікації вчителів через участь у семінарах, майстер-класах, конференціях та інших формах безперервної освіти. Це дозволяє педагогам підтримувати високий рівень професійної компетентності та ознайомлюватися з новітніми досягненнями у сфері мистецтва й педагогіки [6].

Таблиця 1

Порівняльний аналіз професійної підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва в Україні та КНР

Параметри	Україна	Китайська Народна Республіка
Структура освіти	Бакалаврат (4 роки), магістратура (1-2 роки)	Бакалаврат (4 роки), магістратура (2-3 роки)
Основні дисципліни	Живопис, малюнок, скульптура, історія мистецтв	Китайський живопис, каліграфія, сучасне мистецтво, історія мистецтв
Практичні заняття	Важлива частина програми, значна кількість практичних робіт	Значна увага до практики, використання сучасних технологій
Методики викладання	Традиційні та сучасні методики, індивідуальний підхід	Поєднання традиційних китайських та сучасних методик

ПЕДАГОГІЧНА АКАДЕМІЯ: НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Культурний контекст	Європейські традиції, вплив української культури	Китайська культурна спадщина, національні особливості
Інновації в навчанні	Використання мультимедійних технологій, інтерактивні методи	Впровадження передових технологій, міждисциплінарний підхід
Заклади освіти	Мистецькі заклади вищої освіти та педагогічні університети	Академії мистецтв, педагогічні університети
Оцінювання знань та навичок	Іспити, захист дипломних робіт, поточні контрольні роботи	Іспити, захист дипломних робіт, практичні завдання
Професійні компетентності	Творчі здібності, педагогічні навички, естетичне виховання	Традиційні техніки, сучасні технології, культурна ідентичність

Джерело: розроблено автором

Професійна підготовка вчителів образотворчого мистецтва в Україні та КНР має не лише структурні й методичні відмінності, але й відрізняється змістовним наповненням та підходами до виховання майбутніх педагогів. В Україні освітні програми акцентують на гармонійному поєднанні теоретичних знань і практичних навичок. Значна увага приділяється історії світового та українського мистецтва, теорії художньої культури й методиці викладання образотворчого мистецтва в загальноосвітніх навчальних закладах. Навчання орієнтоване на розвиток індивідуальності здобувача, стимулювання його творчого потенціалу й критичного мислення. Крім основних курсів, майбутні вчителі мають можливість брати участь у творчих проєктах, виставках, конкурсах та пленерах, що сприяє розширенню їхнього професійного світогляду й удосконаленню практичних навичок [8].

У КНР освітні програми підготовки вчителів образотворчого мистецтва охоплюють як традиційні, так і сучасні дисципліни. Особливістю китайської системи освіти є глибоке вивчення національних художніх традицій, таких як каліграфія, живопис тушшю, гравюра. Це дозволяє зберегти й передати наступним поколінням багатий культурний спадок Китаю. Водночас сучасні програми передбачають вивчення західних технік та стилів, що сприяє інтеграції китайського мистецтва у світовий контекст. Підготовка педагогів також передбачає курси з використання сучасних технологій у викладанні мистецтва, що є важливим у світлі швидкого розвитку інформаційних технологій [7].

Інституційні умови підготовки вчителів в обох країнах також мають свої особливості. В Україні, в умовах реформування системи освіти, важливим аспектом є інтеграція європейських стандартів та практик, що відображається в розробці нових освітніх програм і методик. Водночас забезпечення матеріально-технічної бази закладів вищої освіти часто залишається на низькому рівні, що створює певні труднощі для повноцінного освітнього процесу [4].

У Китаї держава активно підтримує розвиток освіти, що відображається в значних інвестиціях у матеріально-технічну базу закладів освіти, а також у розвиток міжнародної співпраці й обміну досвідом з іншими країнами. Китайські університети часто мають сучасне обладнання, спеціалізовані лабораторії та мультимедійні класи, що сприяє якісній підготовці педагогів. Окрім вже згаданих аспектів, варто звернути увагу на різницю в підходах до оцінювання та сертифікації вчителів образотворчого мистецтва в Україні та КНР, а також на роль міжнародної співпраці в розвитку професійної підготовки педагогів [11].

В Україні система оцінювання майбутніх учителів базується на поєднанні теоретичних знань і практичних навичок. Здобувачі освіти проходять державну атестацію, яка складається із захисту дипломної роботи та комплексних іспитів. Особлива увага приділяється творчим роботам, участі у виставках та конкурсах.

Сертифікація педагогів також передбачає проходження педагогічної практики в школах, що дозволяє здобувачам застосувати отримані знання на практиці та вдосконалити свої педагогічні вміння [9].

У Китаї система оцінювання й сертифікації вчителів образотворчого мистецтва є багаторівневою та охоплює як внутрішню оцінку в університетах, так і національні кваліфікаційні іспити. Здобувачі освіти мають пройти кілька етапів оцінювання, які складаються з теоретичних іспитів, практичних занять, захисту дипломної роботи та педагогічної практики. Особливістю китайської системи є також акцент на оцінюванні знань із національних мистецьких традицій, що є важливим для збереження культурної спадщини. Сертифікація педагогів передбачає також професійний розвиток після закінчення навчання, що дозволяє їм постійно опановувати новітні методики та технології викладання [13].

Міжнародна співпраця відіграє важливу роль у розвитку системи підготовки учителів образотворчого мистецтва в обох країнах. В Україні активно розвиваються програми обміну здобувачами та викладачами, участь у міжнародних проєктах і конференціях. Це дозволяє майбутнім учителям отримати досвід навчання за кордоном, ознайомитися з іншими системами освіти та методиками викладання, а також встановити професійні контакти [14].

У КНР міжнародна співпраця також є важливим елементом розвитку освіти. Китайські університети часто співпрацюють із зарубіжними закладами освіти, організовують спільні програми, стажування та обміни. Це сприяє підвищенню якості підготовки педагогів, інтеграції китайської освіти у світовий контекст і збагаченню освітніх програм новими знаннями та методиками.

Порівняльний аналіз професійної підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва в Україні та Китаї вказує на низку спільних і відмінних аспектів у підходах до навчання.

В Україні акцент робиться на розвиток креативного мислення та освоєння сучасних технік декоративно-прикладного мистецтва. Це передбачає вивчення різноманітних сучасних художніх технік, що сприяє естетичному вихованню й розвитку творчих здібностей здобувачів освіти. Значна увага приділяється інтеграції теоретичних знань із практичною діяльністю, що дозволяє майбутнім учителям розвивати свій художній смак і професійні навички в умовах закладів вищої освіти [13].

У Китаї підготовка майбутніх учителів образотворчого мистецтва зосереджена на поєднанні традиційних і сучасних методик, що спрямовані на розвиток моральних цінностей та креативного мислення. Китайська система освіти прагне поєднати традиційні культурні цінності з сучасними освітніми технологіями, створюючи синтез, що сприяє всебічному розвитку особистості вчителя. Обидві країни прагнуть до високого рівня професіоналізму та творчих здібностей у своїх педагогів, проте використовують різні методи та підходи, що відображають їхні культурні та освітні традиції [9].

Отже, підготовка майбутніх учителів образотворчого мистецтва в Україні та Китаї враховує культурні особливості кожної країни, що сприяє високому рівню професіоналізму та творчості в педагогічній діяльності. В Україні акцент робиться на індивідуальній творчій діяльності та інтеграції теорії з практикою, тоді як у Китаї значна увага приділяється моральному вихованню та цифровій компетентності вчителів, що дозволяє їм адаптуватися до сучасних освітніх викликів.

Професійна підготовка майбутніх учителів образотворчого мистецтва в Україні та Китаї містить різні аспекти, що відображають особливості освітніх систем та культурних підходів.

Україна зазвичай акцентує на практичному досвіді й майстерності. Здобувачі освіти отримують можливість активно займатися творчими

проектами, відшукуючи власний стиль та вдосконалюючи художні техніки. Освітня програма часто включає історію мистецтва, сучасні мистецькі тенденції, педагогічну методику та практичні заняття в мистецьких студіях [6].

У Китаї освітня підготовка має тенденцію бути більш теоретичною і науковою. Здобувачі освіти зазвичай отримують глибокі знання з мистецтвознавства, культурних традицій і технічних аспектів мистецтва, що дозволяє їм розуміти історичний контекст і сучасні виклики в галузі образотворчого мистецтва [3].

Обидва підходи мають свої переваги: українська модель сприяє практичній майстерності та індивідуальному розвитку художніх здібностей, тоді як китайська модель спрямована на глибоке теоретичне розуміння й культурну освіченість у викладанні мистецтва.

Висновки. Порівняльний аналіз професійної підготовки учителів образотворчого мистецтва в Україні та КНР дозволяє виявити ключові риси та відмінності в освітніх системах обох країн, а також визначити найкращі практики, які можуть бути впроваджені для підвищення якості навчання майбутніх педагогів. Структура і зміст освітніх програм у кожній країні мають свої унікальні особливості. В Україні акцент робиться на гармонійному поєднанні теоретичних знань з історії мистецтва та практичних навичок у різних видах образотворчого мистецтва, з особливою увагою до творчого розвитку здобувачів освіти. У КНР, разом із сучасними методами викладання, важливе значення надається збереженню й передачі національних художніх традицій, що відображається у вивченні таких дисциплін, як каліграфія і традиційний живопис. Методологія викладання в обох країнах адаптована до національних особливостей та культурного контексту. Українська система освіти орієнтована на розвиток індивідуальності здобувачів освіти та стимулювання їхнього творчого потенціалу, тоді як китайська система акцентує на технічній

майстерності й глибокому розумінні традиційного мистецтва. Можливості для професійного розвитку та підвищення кваліфікації педагогів є важливим аспектом в обох країнах. В Україні професійне зростання забезпечується участю у семінарах, майстер-класах та конкурсах, що сприяє підвищенню професійної компетентності. У Китаї держава активно підтримує розвиток освіти, забезпечуючи значні інвестиції в матеріально-технічну базу закладів освіти та організовуючи міжнародну співпрацю й обмін досвідом.

Список використаних джерел

1. Бабенко В., Перепелиця О. Навчальний рисунок у реаліях сучасної підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва. *Естетика і етика педагогічної дії*. 2022. № 26. С. 156–165. URL: <https://doi.org/10.33989/2226-4051.2022.26.273165> (дата звернення: 15.05.2024).
2. Базильчук Л. Підготовка майбутніх учителів образотворчого мистецтва до живопису. *Академічні візії*. 2023. №22. С. 1–8. URL: <https://www.academy-vision.org/index.php/av/article/download/542/495> (дата звернення: 15.05.2024).
3. Вей В. Професійна підготовка майбутніх учителів образотворчого мистецтва до використання графічного дизайну. *Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського*. 2023. № 2 (143). С. 68–73. URL: <http://dspace.pdpu.edu.ua/jspui/handle/123456789/dspace.pdpu.edu.ua/jspui/handle/123456789/17856> (дата звернення: 15.05.2024).
4. Вей В. Своєрідність підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва на сучасному етапі модернізації освіти. *Наука і техніка*. 2023. № 13 (27). С. 478–488. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/nts/article/download/7594/7638> (дата звернення: 15.05.2024).

5. Гончаренко С. Педагогічні умови формування готовності майбутніх учителів музичного мистецтва. *Молодь і ринок*. 2021. № 11 (197) С. 164–168. URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2021.252926> (дата звернення: 15.05.2024).
6. Красюк І., Петренко О. Технологізація професійної підготовки майбутніх вчителів образотворчого мистецтва в умовах університету. *Věda a perspektivy*. 2022. №10 (17). С. 90–101. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/vp/article/download/2725/2734> (дата звернення: 15.05.2024).
7. Лей Л. Структурні компоненти готовності майбутніх учителів образотворчого мистецтва до використання арт-технологій у процесі професійної підготовки. *Професіоналізм педагога: теоретичні й методичні аспекти*. 2024. № 21. С. 174–185. URL: <https://doi.org/10.31865/2414-9292.21.2024.307987> (дата звернення: 15.05.2024).
8. Лей Л. Теоретичні аспекти формування готовності майбутніх учителів образотворчого мистецтва до використання арт-технологій. *Перспективи та інновації науки*. 2023. № 16 (34). С. 195–205. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/pis/article/download/8102/8146> (дата звернення: 15.05.2024).
9. Мамікіна О. Естрадна вокально-виконавська підготовка майбутніх учителів музичного мистецтва у вимірі компетентнісного навчання. *Інноваційна педагогіка*. 2022. № 51. С. 52–56. URL: <http://dspace.pdpu.edu.ua/handle/123456789/dspace.pdpu.edu.ua/jspui/handle/123456789/17178> (дата звернення: 15.05.2024).
10. Носаченко Т. Використання регіонального компоненту в змісті професійної підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва. *Вісник Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка*.

2023. № 19 (175). С. 54–57. URL: <https://doi.org/10.58407/231910> (дата звернення: 15.05.2024).
11. Овчаренко Н. Сучасний стан вокальної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва в умовах дистанційного навчання. *Засоби навчальної та науково-дослідної роботи*. 2022. № 58. С. 63–72. URL: <https://doi.org/10.34142/2312-1548.2022.58.06> (дата звернення: 15.05.2024).
12. Оршанський Л., Мельник Г., Ліщинська-Кравець Г. Педагогічна система фахової підготовки майбутніх учителів технологій у галузі народного декоративно-ужиткового мистецтва. *Молодь і ринок*. 2022. №7 (205). С. 88–93. URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2022.267316> (дата звернення: 15.05.2024).
13. Харківська А. Особливості професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва в КНР та Україні. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2023. № 10 (16). С. 789–798. URL: <http://repository.khpa.edu.ua//jspui/handle/123456789/3665> (дата звернення: 15.05.2024).
14. Цін Л. Принципи формування готовності до професійно-творчої самореалізації майбутніх учителів образотворчого мистецтва. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*. 2021. № 2 (24). С. 23–28. URL: [https://doi.org/10.31499/2307-4914.2\(24\).2021.244172](https://doi.org/10.31499/2307-4914.2(24).2021.244172) (дата звернення: 15.05.2024).
15. Цін Л. Теоретичне обґрунтування моделі формування готовності до професійно-творчої самореалізації майбутніх учителів образотворчого мистецтва. *Психолого-педагогічні проблеми сучасної школи*. 2022. № 2 (6). С. 7–13. URL: [https://doi.org/10.31499/2706-6258.2\(6\).2021.247506](https://doi.org/10.31499/2706-6258.2(6).2021.247506) (дата звернення: 15.05.2024).